

d. 23. november 2009

Af: Claus Mortensen

Ivan vandt en flot og overbevisende sejr

Indholdsfortegnelse:

Mexicaner arrangement 2

Så sadler vi op, München 2
- duk'e'ho

Hotel Seibel - kunsten at 2
sove med venner

Den første aften i 3
München

Oktoberfest - dagen derpå 3

Ondt i hovedet og 1200 3
km hjem

Bagsiden 4

Traditionen tro var konkurrencen jævnbyrdig og spændingen intakt langt hen ad vejen. Dog stod det relativt hurtigt klart for alle at specielt Ivan havde medbragt et unikum af en bjesk.

Tranebær og abrikoser

Vinder drammen var en skøn forening af tranebær og abrikoser - tilsmagt med citron essens for at skabe den helt unikke smag der tiltalte alle omkring bordet.

Et stort tillykke til Ivan der kunne konstatere at hans navn stod for at skulle graves i trofæet for ikke mindre en tredje gang - FLOT!

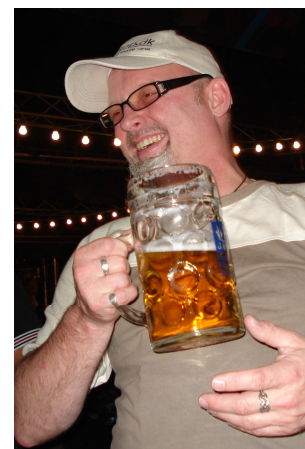
Bageren fundet

Også de resterende medlemmer af bjesklaugget havde medbragt velsmagende bjesk, og vi kunne konstatere at niveauet blev opretholdt. Fårene skulle dog skilles fra bukkene, eller grisene som nummer sjok sikkert ville sige. Søren står overfor udfordringen at skulle bage brød til den kommende forsamling, så tillykke med den tvivlsomme ære skal der lyde herfra.

Fighterpokalen uddelt

Også fighterpokalen fik ny ejermand. Denne gang gik æren til Pind, som i den grad havde lagt flid og slid i de medbragte gyldne dråber. Det

er værd at nævne at Pind vandt den direkte, og dermed ikke overtog den fra vinderen af hovedkonkurrencen, der som bekendt ikke kan vinde begge dele. Rigtig godt gået Pind, det er et flot hak i geværkolben.

Punkter af særlig interesse:

- Pind ny formand
- En vandlås er ikke legetøj
- 'Ein prosit' a'capella
- Ivan iført sombrero
- Morgenmad i Hippodrom
- Oktoberfest i billeder
- Snapsens historie
- Og andet godt..

Generalforsamling

Vanen tro havde vi aftalt at Carsten skulle fortsætte i den tro at vi ikke kan finde nogen bedre ordstyrer, og han fik derfor lov at komme til truet. Bevares, man kan da se forbedringer fra gang til gang, men der er plads til forbedringer - også på den front :-)

Dagsorden

Vi gennemgik de klassiske punkter som kan findes i vores vedtægter, men fik også lejlighed til at gennemgå og evaluere turen til München, som man kan læse om andetsteds i dette referat. Ivan kunne desuden berette at økono-

mien stadig ser fin ud trods finanskrisen og oktoberfest - så alt i alt ingen uventede ubehageligheder.

Ny formand valgt

Pind blev valgt som formand for den kommende periode.

Mexicaner arrangement

Løjerlige.. Check!
Dovne.. Check!
.. Det er sku' mexi'ere :-)

Fredag d. 20. november afholdt Bjesk lauget efterårets generalforsamling og konkurrence. I den forbindelse blev det vedtaget at det skulle ske under indtagelse af Tequila og Conona - naturligvis iført poncho, sombrero, patronbælter og hvad der ellers høre det mexicanske look til.

Uden mad og drikke

Uden mad og drikke duer de mexicanske helte som bekendt ikke. Ivan og Carsten

havde tilberedt et fyrsteligt måltid, der naturligvis var krydret i en grad der gjorde at luften omkring bordet var fyldt med kvælstoflignende gasser. Der var de traditionelle pandekager med fyld, og andre gode sager.

Festen kickstartet

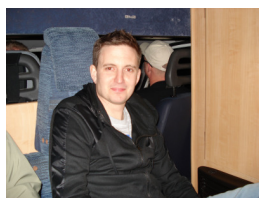
Da generalforsamling og middag var overstået, kom der i den grad gang i festen. Tequilaen havde efterhånden sat sit klare spor på deltagerne, og de

indkøbte corona bajere fik en naturlig ende. Alt imens Carsten og Claus forsøgte at demonstrere den legendariske disco finte hvor man vrikker uimodståeligt (!) med hofterne imens man gynger sagte med overkroppen - valgte Pind at tage en velfortjent lur hen over baren.

Kræfterne slap op

Klokken kvart i alt for sent, slap kræfterne op. Endnu en stor dag havde nået sin ende.

Så sadler vi op, München - duk'e'ho

Osen er klar - så er det af sted... mod det uendelige univers! Eller rettere sagt mod München.

Forventningerne var tårnhøje da samtlige medlemmer mødtes til den planlagte afgang mod München. Bevares, Søren var naturligvis forsinket som altid, men intet nyt under solen på den konto. Måske vi skulle sende et par lodne typer ud for at hente ham en anden gang - i ved dem med rimtåge mellem tænderne.

Camperen fyldt op

Vores mobilhome stod uimodståeligt og ventede foran Carstens indkørsel. Den var godt indrettet, men naturligvis godt spændt for med hele seks voksne mænd ombord. Efter endt proviantering, lykkes det at komme af sted ved 23.00 tiden - med direkte kurs mod München.

Hurup blev opfordret til at stikke hovedet ud af vinduet når vi kørte under broerne, men nægtede pure.

Highway men

Med kolde bajere fra tasken og en lur i ny og næ i de fine køjer, gik turen da også ganske fint, men alle var nu glade da vi rulle ind på pladsen hvor bilen skulle holde et par dage.

Hotel Seibel - kunsten at sove med venner

Bjesk laugets Basecamp - blandt lokale kendt som Hotel Seibel..

Efter en underholdene tur i U-Bahn på vej mod hotellet, lykkes det os at rende ind i en politipatrulje der ønskede at visitere os. Flere medlemmer trak kraftigt på smilebåndet i håb om at der kom gummi handsker i brug, men de ville skuffende nok kun checke bagagen - ej hvor var det

egentligt strengt.

Ankommer med stil

Vi ankom dog med stil, da vi havde valgt at hoppe i rickshaw cykler det sidste stykke vej. Der viste sig ganske vist kun at være 200 meter fra U-Bahn og festpladsen - men hvad pokker.

Tremands værelse

Vi checkede ind på det ganske udmærkede hotel, i to 3-mands værelser. Søren, Ivan og Pind delte værelse - og det samme gjorde Carsten, Jens og Claus. Vi brugte en times tid på at slappe af, og satte efterfølgende kursen mod festpladsen og den første øl.

Den første aften i München

Skal man trække førstehånds-indtrykket op i korte vendinger, var vi imponerede og samtidig skræmte over størrelsen af festpladsen samt de mange muligheder. Men dog klar til at give den max gas.

Topforhandleren på plads

Efter forgæves at havde forsøgt at komme ind i flere af de mange telte, så vi pludselig en mulighed åbne sig. En biergarden havde en herrebred og generelt skummel type som

dørmænd, og Pind var overbevist om at han kunne overtale ham til at lukke os ind. Pind påbegyndte forhandlingen, som til sidste gav pote - vi var inde i varmen - godt gået!

Hansi og Bitten

Servicen ved bordene var fantastisk, og vi kom hurtigt på fornavn med de to tjenere ved vores bord. Fyren hed Hansi og hun hed et eller andet tysk. Det kunne vi naturligvis ikke ulejliges os selv med

at huske, så hun blev hurtigt døbt Bitten. De var begge herlige typer, og skålede med os så tit de kunne komme af sted med det.

Fulde som paver

Om det var træthed eller for mange bajere vides ikke, men alle blev fulde som paver. Festen fortsatte til langt ud på natten, og inkluderede blandt andet en sur tysk ægtemand ved bordet. Noget med hans koners trusser - eller noget!

*Så er der lagkage!
Første aften stod der kæmpe kringler (ja, bagværket) og dejligt store 1 liters fadøl på menuen.*

Oktoberfest - dagen derpå

Pyha, dagen derpå var slem for de fleste. Den første halve time gik med at finde alle mand, da flere havde valgt at sove andre steder end i deres respektive senge. Ganske enkelt faldet om af druk hvor de nu befandt sig da krudtet slap op. Som en klog stodder engang sagde, så må man rejse sig ved det 1 liters ølkrus man

er faldet, så vi styrede direkte mod det største øltelt og morgenmaden - noch ein mass.

Videre i teksten

Da stort set alle telte var udsolgt senere på dagen, søgte vi tilflugt ved pladsens eneste udendørs servering, og så kom der gang i øl strømmen.

Vi hang der i timevis, men rykkede sidste på eftermiddagen ind i et kaffehus, hvor Carsten og Søren forsøgte at drikke dem tør for Irish Coffee. Vi andre hentede bare pilsnere og slæbte med ind. Om aftenen delte vi os i to grupper, og søgte hver især nye eventyr i München.

Carsten forsøger at danne sig overblik over de enormt mange tilbud Oktoberfest har at byde på - en slagplan var nødvendig!

Ondt i hovedet og 1200km hjem

Søndag morgen hang de fleste med hovedet. Ikke fordi den unaturlige store mængde øl der blev indtaget de forrige to dage havde sat sine spor, men mere fordi det snart var slut.

En vandlås er ikke legetøj

Hurup benyttede den tidlige

morgenstund til at teste porcelænkummens brudstyrke, ved at klemme neger-arme ud man dårligt kunne forestille sig var menneskelige - hverken i konsistens eller lugt. Var AT kommet forbi var en gasmaske vel nok blevet påkrævet. Hurup sluttede seancen med det udødelige citat: "så er

den vandlås vel også rettet ud". Vi andre tog 'Ein prosit' a'capella en ekstra gang.

Go' tur hjem

Turen hjem føltes som en evighed, men en flittig Pind tog det store læs. Også Carsten tog hans del af tjansen.

Av-av-av, det føles som om nogen har klasket mig i hovedet med en vandlås i tre dage.. Synes Jens at tænke i denne situation.

Snapsens historie.. kort!

Historisk har ordet "akvavit" været brugt bredere om spritdestillater. Ordet er afledt fra latin "aqua vitae" (livets vand) som sprogligt også ligger bag betegnelsen whisky, idet "vand" hedder uisge på skotsk gælisk. Ordet "snaps" har vi fra tysk og det dukker op i det danske sprog i slutningen af 1700-tallet.

De tidligste skriftlige kilder som beskriver fremstilling af brændevin daterer sig tilbage til 1200-tallet. I starten taler mange kilder om læge-virkninger ved den stærke drik og datidens apoteker og klostre var da også involveret i fremstilling og udvikling af forskellige slags brændevin. Forestillingen om lægelige virkninger holdt sig i mange år (og holder endnu i dag i visse sammenhænge) men samtidig blev brændevin naturligt nok et udpræget nydelses- og beruselsesmiddel. Således er der masser af beretninger om drikfældighed i alle samfundslag og Christian IV i 1600-tallet var ek-

sempelvis kendt som en stor forbruger af brændevin.

I Norden er den tidligste kilde, der nævner akvavit, et brev fra 1531 fra lensmanden på Bergenhus, Eske Bille til ærkebiskop Olav Engelbrektsson, hvori han skriver at han sender "nøgt Watn som kallis aqua vite och hielper samme watn for alle haande kranckdom som ith menneske kandt haffue indvortes."

I 1682 beskrives brændevin fra kartofler for første gang i alkymisten Johann Joachim Bechers bog "Närrische Weisheit und weise Narrheit". Kartofflen var på det tidspunkt netop begyndt at blive kendt i Europa, men kartoffelbrændevin vinder dog ikke rigtig ind på kornbrændevin før slutningen af 1700-tallet.

Op gennem 1700-tallet øges produktionen meget så der ikke bare handles med snaps mange steder, der destilleres også privat. Både

korn og kartofler bruges til fremstillingen alt efter hvad der er tilgængeligt, men korn er i visse perioder en mangelvare som det bliver forbudt at anvende til alkoholproduktion. Da det var på sit højeste omkring år 1800 var der i Danmark over 2500 lovlige brænderier og dertil tallose ulovlige som unddrog sig den skat der har været på fremstilling, salg eller udskænkning af alkohol stort set lige siden det blev opfundet. I 1800-tallet opfindes bedre destillationsmetoder og antallet af destillerier falder nu kraftigt, fordi de små virksomheder ikke kan hamle op med hverken prisen eller kvaliteten fra de nye moderne produktionsanlæg. Desuden bliver der stadig strammere kontrol med den illegale produktion. Fra 1881 opstår De Danske Spritfabrikker som efterhånden opkøber alle andre og fra 1923 til 1973 har de koncession på fremstilling af alkohol og bliver derfor eneste danske producent af snaps.

Oktoberfest '09 - i billeder

